

ОТГОВОРИ:

В.1.

Драгоева обяснила на Шаламанов, че от общината са ѝ наредили да премести нейния павилион на друго място и го помолила да ѝ помогне с автомобила си за пренасянето му. Така тя е създала у него заблуждение, че павилионът е нейна собственост. Показала му павилиона и го помолила да го откара пред дома си. Шаламанов изпълнил молбата ѝ, като по този начин лишил собственика от фактическата власт върху павилиона, установявайки фактическа власт върху него, но от името на Драгоева. По същество се касае за отнемане на чужда движима вещ от владението на другого. Липсва и съгласие на собственика Но Шаламанов не е знаел, че павилионът принадлежи на другого, защото е бил заблуден от Драгоева относно собствеността върху тази движима вещ. Той не е знаел фактическо обстоятелство, което принадлежи към състава на чл. 194 ал. 1 НК, погрешно считайки, че извършва транспортна услуга на Драгоева – превозване на нейния собствен павилион от едно място на друго. Шаламанов е действал при условията на фактическа грешка, която изключва умисъла за кражба - чл. 14 ал. 1 НК.

Същевременно Драгоева е предвиждала, че чрез поведението на своя познат ще лиши дружеството от фактическата власт върху павилиона собственост на последното. Нейната цел е била да елиминира конкурент, но тя е предвиждала неизбежното прекратяване на фактическата власт върху павилиона.

Павилионът е движима вещ, защото е подвижен, т.е. не е трайно свързан със земята. Той е чужда движима вещ по отношение на Драгоева. Нейната молба павилионът да бъде откаран пред дома на Шаламанов е равнозначна на укриване на павилиона от неговия собственик и показва, че тя има намерение да присвои павилиона.

Особеното в случая е, че извършителят на отнемането действа без умисъл за кражба.

За отнемането е използван тежкотоварен автомобил, т.е. МПС и това обстоятелство се обхваща от умисъла на Драгоева. Осъщественото от Драгоева е кражба чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот, за извършването на която е използвано моторно превозно средство – престъпление по чл. 195 ал. 1 т. 3 и т. 4 във връзка с

чл. 194 ал. 1 от НК, осъществена при условията на посредствено извършителство.

В.2.

Първото деяние на Шаламанов – отнемането на павилиона от владението на дружеството, не е съставомерно, защото отсъства умисъл за кражба, който е изключен от фактическата грешка.

Шаламанов откарал павилиона пред дома си по молба на Драгоева. Чрез кражбата, извършена при условията на посредствено извършителство, последната е установила своя фактическа власт върху павилиона. Следователно Драгоева е завладяла тази движима вещ, макар и чрез престъпление и го поверила на Шаламанов да го пази. Последният натоварил павилиона на автомобила си и го предал като метални отпадъци - това по същество е реализирано присвояване на вещта. Шаламанов е получил цената на тези отпадъци, чиято стойност е по-голяма. За разпореждането с павилиона като собствена вещ Шаламанов също е използвал моторно превозно средство. Това негово деяние е обсебване по чл. 206 ал. 1 НК.

В.3.

Тежкотоварният автомобил е послужил за извършване на умишлено престъпление (обсебване) и е собственост на дееца – Шаламанов. Ето защо отговорът на този въпрос е положителен.

В.4.

В случая трябва да се образува досъдебно производство по общите правила на чл. 212 ал. 1 НПК от прокурора с постановление. Не може да се приложи чл. 212 ал. 2 НПК, защото с оглед фактите по казуса изземването е осъществено през 2007 год., когато дежурният полицаи няма качеството на разследващ орган. При това положение липсват процесуалните предпоставки за започване на наказателно производство по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК.

В.5.

Павилионът законосъобразно е приобщен към материалите по делото като вещественно доказателство, след като е бил изготвен протокол, от който е видно, че той е бил доброволно предаден от полицейския служител на компетентните разследващи органи.

При изземването е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като е извършено от некомпетентен орган. Затова и протоколът не може да се ползва от съда като писмено доказателствено средство. Съдът не може да върне делото на прокурора за поправяне на допуснатото нарушение, защото същото е неотстранимо, а претърсването неповторимо (В този смисъл е и Тълкувателно решение № 2 от 2002 г. на ВКС). Но в същото време, няма никакви пречки, прокурорът да направи необходимото, за да докаже всички факти, отразени в невалидния протокол с други начини, предписани в НПК, като поиска да бъдат разпитани полицейският служител, който е иззел павилиона, Станоева, служителят от пункта за вторични суровини, други, ако са присъствали на изземването, може да поиска оглед на павилиона и т.н.

В.6.

По това дело не може да се конституира пострадал и частен обвинител, защото такива могат да бъдат само физически лица, извод който се прави от чл. 74 и чл. 76 НПК. Лицето, което е претърпяло вреди и което може да претендира за връщането на павилиона е търговското дружество „Люси“. На досъдебната фаза, когато са причинени вреди на юридическо лице, то има права и може да участва в процесуалното качество на ощетено юридическо лице, а в съдебната фаза, като граждански ищец. В настоящия случай на досъдебното производство дружеството не може да предяви иск за обезпечение, а в съдебната фаза не може да предяви и граждански иск за връщането на павилиона, тъй като той е вещественно доказателство и не се намира у подсъдимия, а съдът с присъдата си е длъжен да се произнесе и във връзка с веществените доказателства (чл. 301 ал. 1 т. 1 НПК).